

VĂN BẢN 1

SỢ DỪA

Chuẩn bị đọc

1. Đã bao giờ em đánh giá người khác chỉ qua hình thức bên ngoài? Cách đánh giá như vậy có chính xác không?
2. Nhan đề văn bản gợi cho em liên tưởng gì?

Trải nghiệm cùng văn bản

Ngày xưa, có hai vợ chồng nghèo đi ở cho một nhà phú ông¹. Họ hiền lành, chịu khó nhưng đã ngoài năm mươi mà vẫn chưa có con.

Một hôm, trời nắng to, người vợ vào rừng hái củi cho chủ, khát nước quá mà không tìm thấy suối. Thấy cái sọ dừa² bên gốc cây to đựng đầy nước mưa, bà bung lên uống. Thế rồi, bà có mang.

Chẳng bao lâu, người chồng mất. Bà sinh ra một đứa bé không chân không tay, tròn như một quả dừa. Bà buồn lắm, toan³ vứt đi thì đứa con bảo:

– Mẹ ơi, con là người đây. Mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp.

Nghĩ lại, thấy thương con, bà đành để con lại nuôi và đặt tên cho nó là Sọ Dừa. **1**

Lớn lên, Sọ Dừa vẫn không khác lúc nhỏ, cứ lẩn lôn lốc trong nhà, chẳng làm được việc gì. Một hôm, bà mẹ than phiền:

– Con nhà người ta bảy, tám tuổi đã đi ở chăn bò. Còn mày thì chẳng được tích sự⁴ gì.

Sọ Dừa nói:

– Gì chứ chăn bò thì con chăn cũng được. Mẹ cứ nói với phú ông cho con đến ở chăn bò.

Nghe con giục, bà mẹ đến hỏi phú ông. Phú ông ngần ngại. Cả đàn bò giao cho thằng bé không ra người không ra ngợm ấy, chăn dắt làm sao? Nhưng mà nuôi nó thì được cái ít tốn cơm, công sá⁵ chẳng là bao, hơn nuôi đứa khác nhiều. Thôi cứ thử xem!

Suy luận

- 1** Những chi tiết trong phần mở đầu giúp em biết được gì về nhân vật Sọ Dừa?

¹ Phú ông: người đàn ông giàu có.

² Sọ dừa: phần vỏ cứng bên trong quả dừa, đựng củi dừa và nước dừa.

³ Toan: có ý định.

⁴ Tích sự: lợi ích, kết quả.

⁵ Công sá: khoản tiền trả cho người làm thuê.

Thế là Sọ Dừa đến ở nhà phú ông. Cậu chăn bò rất giỏi. Hằng ngày, Sọ Dừa lặn sau đàn bò ra đồng, tối đến lại lặn sau đàn bò về chuồng. Ngày nắng cũng như ngày mưa, bò con nào con nấy bụng no căng. Phú ông mừng lắm.

Ngày mùa, tơi tở ra đồng làm cỏ, phú ông có ba cô con gái thay phiên nhau đưa cơm cho Sọ Dừa. Hai cô chị ác nghiệt, kiêu kì, thường hắt hủi Sọ Dừa; còn cô em út hiền lành, tính hay thương người, đối đãi với Sọ Dừa rất tử tế.

Một hôm, cô út vừa mang cơm đến dưới chân đồi thì nghe tiếng sáo véo von. Cô lấy làm lạ, rón rén bước lên, nấp sau bụi cây rình xem, thì thấy một chàng trai khôi ngô đang ngồi trên chiếc võng mắc vào hai cành cây, thổi sáo cho đàn bò gặm cỏ. Có tiếng động, chàng trai biến mất, chỉ thấy Sọ Dừa nằm lẩn lóc ở đấy. Nhiều lần như thế, cô gái biết Sọ Dừa không phải người phạm trần¹. Cô đem lòng yêu, có của ngon vật lạ đều giấu đem cho chàng.

Cuối mùa ở, Sọ Dừa về giục mẹ đến hỏi con gái phú ông làm vợ. Bà mẹ hết sức sùng sốt², nhưng thấy con năn nỉ cũng chiều lòng, đành kiếm buồng cau mang đến nhà phú ông. Phú ông cười mỉa:

– Ủ, được! Muốn hỏi con gái ta, hãy về sắm đủ một chĩnh³ vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm⁴ đem sang đây. **2**

Dự đoán

2 Theo em, Sọ Dừa có tìm được lễ vật hay không?

¹ Phạm trần: cõi đời thực.

² Sùng sốt: hết sức ngạc nhiên vì quá bất ngờ.

³ Chĩnh: một loại đồ đựng bằng sành, miệng nhỏ, đáy hẹp.

⁴ Rượu tăm: loại rượu quý có nồng độ cao, ngon, khi rót ra thường sủi tăm.

Bà mẹ về nói với Sọ Dừa, nghĩ là con thôi hẳn việc đòi lấy vợ. Không ngờ Sọ Dừa bảo với mẹ rằng sẽ có đủ những thứ ấy.

Đúng ngày hẹn, bà mẹ vô cùng ngạc nhiên vì trong nhà tự nhiên có bao nhiêu là sính lễ. Lại có cả chục gia nhân¹ ở dưới nhà chạy lên khiêng lễ vật sang nhà phú ông. Phú ông hoa cả mắt. Lão lúng túng nói với bà cụ:

– Để ta hỏi con gái ta, xem có đũa nào ưng² lấy thằng Sọ Dừa không đã.

Lão gọi ba con gái ra, hỏi lần lượt từng người một. Hai cô chị bĩu môi, chê bai. Còn cô út e lệ, cúi mặt xuống, tỏ ý bằng lòng. Phú ông đành phải nhận lễ và gả cô con gái út cho Sọ Dừa.

Ngày cưới, trong nhà Sọ Dừa cỗ bàn thật linh đình, gia nhân chạy ra chạy vào tấp nập. Đúng lúc rước dâu, không ai thấy Sọ Dừa đâu cả. Bỗng một chàng trai khôi ngô tuấn tú cùng cô út của phú ông từ phòng cô dâu đi ra. Mọi người đều sửng sốt, mừng rỡ. Còn hai cô chị vợ của Sọ Dừa thì vừa tiếc, vừa ghen tức.

Hai vợ chồng Sọ Dừa ở với nhau rất hạnh phúc. Không những thế, Sọ Dừa còn tỏ ra thông minh khác thường, ngày đêm miệt mài đèn sách, chờ khoa thi. Năm ấy, Sọ Dừa đỗ trạng nguyên³. Chẳng bao lâu, có chiếu nhà vua sai quan trạng đi sứ⁴. Khi chia tay, quan trạng đưa cho vợ một hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà, dặn phải giắt luôn trong người phòng khi dùng đến.

Từ ngày cô em út lấy được chồng trạng nguyên, hai cô chị càng sinh lòng ghen ghét, định tâm hại em để thay em làm bà trạng. Nhân quan trạng đi sứ vắng, hai cô chị sang chơi, rủ em chèo thuyền ra biển, rồi đẩy em xuống nước. Một con cá kinh⁵ nuốt chửng⁶ cô vào bụng. Sẵn có con dao, cô em đâm chết cá, xác cá nổi lên bềnh trên mặt biển, rồi dạt vào một hòn đảo. Cô lại lấy dao khoét bụng cá chui ra, lấy hai hòn đá cọ mạnh vào nhau, bật lửa lên, rồi xéo thịt cá nướng ăn, sống qua ngày, chờ có thuyền đi qua thì gọi vào cứu. Hai quả trứng cũng nở thành một đôi gà đẹp, làm bạn với cô giữa cảnh đảo hoang vắng.

Một hôm, có thuyền cắm cờ đuôi nheo lướt qua đảo. Con gà trông nhìn thấy, gáy to ba lần:

Ồ...ó...o...

Phải thuyền quan trạng rước cô tôi về.

Quan trạng cho thuyền vào xem. Vợ chồng gặp nhau, mừng mừng tủi tủi. Về nhà, quan trạng mở tiệc mừng, mời bà con đến chia vui, nhưng lại giấu vợ trong buồng không

¹ *Gia nhân*: người giúp việc trong nhà.

² *Ưng*: thích vì cảm thấy phù hợp với mong muốn của mình.

³ *Trạng nguyên*: học vị của người đỗ đầu trong khoa thi đình thời phong kiến.

⁴ *Đi sứ*: đi giao thiệp với nước ngoài theo lệnh của vua.

⁵ *Cá kinh*: cá voi.

⁶ *Nuốt chửng*: nuốt mà không cần nhai.

cho ra mắt. Hai cô chị không hay biết gì hết, khắp khối mừng thầm, chắc mâm¹ chuyển này được thay em làm bà trạng. Hai cô chị tranh nhau kể chuyện cô em rui ro rồi khóc nức nở ra chiều² thương tiếc lắm. Quan trạng không nói gì. Tiệc xong, quan trạng cho gọi vợ ra. Hai người chị xấu hổ quá, lên ra về lúc nào không ai hay và từ đó bỏ đi biệt xứ³.

(Theo *Ngữ văn 6, tập một*, Nguyễn Khắc Phi (TCB) Sdd)

Suy ngẫm và phản hồi

1. Truyện cổ tích thường kể về nhân vật bất hạnh (người mồ côi, người mang lột vật,...), nhân vật dũng sĩ, nhân vật thông minh,... Theo em, Sọ Dừa thuộc kiểu nhân vật nào?
2. Sắp xếp lại các sự việc sau theo đúng trình tự xảy ra trong truyện:
 - a. Bà mẹ đi hái củi, uống nước trong sọ dừa rồi có mang, sinh ra Sọ Dừa dị hình dị dạng.
 - b. Sọ Dừa chăm lo học hành, đỗ trạng và đi sứ.
 - c. Sọ Dừa đi sứ về, hết sức vui mừng khi gặp lại vợ trên đảo.
 - d. Ở nhà phú ông, Sọ Dừa gặp được cô út và kết hôn với cô, trút bỏ lột xấu xí.
 - đ. Hai người chị hại em, đẩy vợ Sọ Dừa xuống biển.
 - e. Nhờ làm theo lời dặn của chồng, người vợ thoát nạn và sống trên đảo hoang.
 - g. Hai người chị xấu hổ bỏ đi biệt xứ.
 - h. Sọ Dừa xin đi chăn bò ở nhà phú ông để phụ giúp mẹ già.Em có nhận xét gì về cách sắp xếp thứ tự các sự việc trong truyện cổ tích?
3. Phẩm chất của nhân vật trong truyện cổ tích thường được bộc lộ qua chuỗi hành động xuyên suốt tác phẩm. Điều này được thể hiện như thế nào qua nhân vật Sọ Dừa?
4. Hãy chỉ ra các yếu tố kì ảo được sử dụng trong truyện *Sọ Dừa*. Theo em, các yếu tố kì ảo trong truyện này có vai trò gì?
5. Xác định đề tài của truyện.
6. Cho biết chủ đề của truyện.
7. Qua truyện *Sọ Dừa*, em học được gì về cách nhìn nhận, đánh giá con người?